

LA CAMPANA DE GRACIA

IL-LUSIONS.

Comensemlo d' arreglar
Perque 'l cop no pot tardar.

LITERATURA CARLISTA.

II.

Un bon dia tothom lo tèn, y 'ls carlins van tenirlo 'l vuit de Janer d' aquest any.

Entraren á la ciutat de Vich, gracias á la traició dels que 'ls obriren las portas, y á la poca energia de la defensa. Tant hermós moment no podia deixar d' inspirar á mes d' un poeta carlí. Efectivament, foren dos los qui cantaren aquesta hassanya: un catalá y un castellá, sino que per lo desbarrat del llenguatge, y conmoguts talvegada per la alegría de la cosa, devian canviar los papers, per veure que 'n surtiria de tal estranyesa.

Are ho veurém. Diu la cansó catalana:

«Los carlins dintre de Vich
«Soldats: agaféu las armas

«Aquells que n' han quedat morts

«Al cel tinguan la posada,

«La tropa ja n' ha agafat po

«A la plassa s' es tancada

«Ay mare del Bon succés

«Siau la nostra advocada.

Tota la cansó segueix del mateix modo en forma de goigs, y per coneixe que 'ls carlins al pendre per advocada á la mare del Bon succés, no 'u fan ab la intenció de defraudarli ni un centim dels seus honoraris, iguals als salvatjes del cor del Africa, pagan la seva divina intercesió ab sanch dels enemichs. Després de dir que alguns defensors han abandonat la ciutat, y

«s' han dirigit á la Castanya

«uns de aquestos lliberals

«que per serne nacionals

«de robarla n' han tractada.

(Piensa el ladron...)

anyadeixen ab tota frescura:

«Ab los carlins se n' ha anada

«aquella bona gent

«A parlarne al moment

«perque 'ls dessan la paga.

«CENT CINCH n' han fusallada

«los carlins al moment

«D' aquella mala gent

«que 'l Cel tinguan posada.

De modo que ja tenim confirmada pèls mateixos carcundas aquella terrible hecatombe de Vich, de la qual se 'n duptava. Ab l' excusa molt poch calculada, de que 'ls lliberals, fugitius ó amagats set pams sota terra, tractavan de robar, como si en aquells moments fos posible, foren fusellats mes de un centenar d' infelissos, arrencats de son amagatall per l' espionatge de donas implacables y altres devots de la Verge del Bon succés.

La cansó termina ab los següents irrissoris verso::

«Oh! noble ciutat de Vich

«de tant temps esclavizada,

«ara 'ls carlins han vingut

«y la llibertat t' han dada.»

¡Llibertat dels carlins! ¡La llibertat de la mort!!

La cansó castellana, referent á la mateixa hassanya, está escrita en una especie de décimas, que 'ns fan creure que 'ls hotentotes cultivan també la literatura, y que 'ls poetas carlins han estudiat en las universitats d' aquells paissos la metrificación y la retórica.

Judíquiu sino per la primera:

«A D. Rafael Tristany mirad

que proeza tiene ideada,

mirar á esta Ciudad

por si le dan ó no entrada:

esta idea consumada

del dia ocho á las nueve

de Enero se comenzó

con el ruido que se oyó,

á tener algun suceso,

como despues sucedió.»

¿Es banyol? ¿no es veritat? Donchs pitjors, moltíssim pitjors son encare las que segueixen. La quarta comensa:

«Con gran constancia gritaban

viva el Rey, la Patria y Dios

y ambos ejércitos á dos

municiones arrojaban...»

Y sobre tot, per gráfica, enérgica y modelo de llenguatge, no hi ha con la sexta que diu:

«Del combate en el rigor
algunos de muertos quedaron,
tengan en el Cielo honor
por lo muy que trabajaron: ¡olé!
la rendicion les gritaron
y con honor darles cuartel,
la respuesta que alcazaron
entended.... no somos de papel,
la república morirá
y Carlos séptimo reinará.»

¿Qué tal? ¿No 'ls sembla aixó una calderada d' aygua bullenta? No 'hi ha prou ab destruir carrils y cremar edificis, ab fer xocar locomotoras y devastar comarcas enteras.... Los carlins s' han allotjat en la casa de las mussas, y contin lo que tèn d' haver succehit sent ells tant grollers y ellas guapotas y frescas!

Fruyt d' alguna calaverada d' aquesta especie, déu ser la següent décima que també confirma 'l fusellament dels cent y cinch liberals.

«Ciento y cinco fusilaron
los nuestros de aquella gente
que á la ciudad impaciente
tanto habian trastornado:
en el Cielo hayan hallado
de sus delitos perdon,
pues siendo de esta nacion
como á tales les amamos,
y solo el crimen desechamos
¡O equivocada opinion!...»

Ells podran fusellarlos, mutilar sos cadávers, ferlos sufrir mil tormentos y martiris; pero un cop morts y bèn estirats, llavors los hi desitjan la gloria del Paradís. Ab aixó se semblan als cocodrilos: devorada la víctima, ploran per ella.

Perdonin nostres lectors si al donar fi per avuy, al present article copiém encare la darrera décima de la cansó. ¡Quina ternura! Y sobre tot, observin los dos últims versos ¡quina ingenuitat mes salvatge!...

«A Dios pues, noble ciudad
de Vich, antes ultrajada,
todos sus hijos gozad
de la dicha conquistada,
pues esta fuerza y noble armada
oyendo vuestros sollozos,
os ha embiado presuroso
héroes que te dejarán,
con mas paz y salud que antes
á tus leales habitantes.»

Després de aixó, no cal advertir mes, sino que á Vich hi ha seminari, y que allí s' hi ensenya la retórica.

BATALLARAS

Lo general Lopez Dominguez acaba de publicar un bando importantíssim.

L' esencia del mateix estriba únicament en tornar la pilota als carlins, tal com nos vinga.

La conducta que observin ells ab nosaltres, será la norma de nostra conducta ab ells.

Los que sigan agafats *in-fraganti*, destruhint una via-férrea, serán passats per las armas sobre la marxa: los qui cometin aquest delict, pero que no se 'ls trobi *in-fraganti*, sufriran la mateixa pena si 'ls la imposa un consell de guerra, constituhit ab tots los ets y uts y campanillas.

Per cada persona que estranyin los carlins de son domicili, farán las autoritats altre tant ab los carlins que viuen entre 'ls liberals: per cada rehen que 'ns prenguin, un rehen d' ells responderá de la vida y del tracte que l' hi dongan.

Res mes just que aquestas disposicions: que 's compleixin y 's veurá que no hi ha res tampoch tan convenient com ellas.

Entre 'l camí de Mussara y Cornudella hi

havia aquets dias lo cadáver de un pobre home.

Corromput, omplia l' ambient de pútridas miasmas.

—¿Per qué no se l' enterra? preguntavan los viandants.

—Perque 'l Nen de Prades ho té prohibit baix pena de la vida, responen los de la comarca.

—¿Y ab quin objecte?

—Lo Nen vol que la seva carn siga pasto dels corps afamats!...

¡Odi fins mes enllá de la mort!... ¡Profanació dels cadávers!... ¡Viva l' Evangeli d' aquets salvatjes!...

Ja tenim nou governador, lo brigadier Cañás, un militar, lo qual no es tant estrany com sembla si 's considera que després de tantas reservas y ab l' esperança de moltes altras, acabarà tothom per ser sorge.

Al despedirse l' anterior enviá una carta als diaris suplicantlos que fessin constar que «dava las gracias al gran poble barcelonés per la sensatés manifestada durant los deu mesos que ha tingut l' honor de manarlo.»

Just es, qu' en Gomez Dias siga 'l primer en admirarse de aquesta *sensatés* nosaltres també 'ns n' admirém, ab franquesa.

¡Gran batalla en lo Centro y gran victoria!

Cucala, Polo, Correder, Gamundi y totas las faccions valencianas y aragonesas, compostas de 13 batallons se tiran sobre la columna de 'n Despujols, ab l' intenció de rendirla.

Mes los insensats olvidan que no tots los jefes del nostre exercit se dihen Nouvilas, y bèn car pagan per lo tant son atreviment.

Després de 6 horas de foch los que trataban de copar á la columna, fugen ab una esquena com un tomátech, deixant 120 morts sobre 'l camp de batalla, 33 presoners en mans de nostras tropas, 60 ferits abandonats y una estesa abundant d' armas, municions y material de guerra.

Ab unas quantas llissons com aquesta, los carlins quedarán molt bèn *destruhits*.

Llegim en un telégrama:

«Avuy ha degut sufrir l' última pena á Burgos un soldat que s' havia passat ab los carlins.»

En un altre telégrama s' hi llegeix:

«Sembla que 'l cabecilla Lozano no pot ser condemnat á mort, pues las ordres de incendis y destrucció de vias-férreas dimanavan de don Alfonso.»

¡Ah! Mentres aquí á Espanya hi haja peixos grossos y peixos xichs, mentres la ley no tinga per tothom unas mateixas balansas, no pretenguéu que hi haja pau ni tranquilat, ni repós ni armonia: tothom buscará per tots los medis ser peix gros: lo crín será una virtud, y mentres los pillets farán la festa, 'ls papiolis la pagarán.

Un 'altre cosa per l' istil.

Lo director de l' *Igualtat* Sr. Santa Maria está prés y un concell de guerra, á pesar de ser paísá l' hi segueix una una causa á conseqüencia de aquellas famosas cartas.

Lo autor d' aquell célebre folleto: «*La guerra y la constitucion del país*» déu pasejarse encare, y á pesar de ser general, l' hi segueix la causa un jutje de primera instancia.

De modo que ja fa temps que 'ls governs d' Espanya son una especie de companyias d' ómnibus que fan los viatjes de Madrit á l' Anomalia y *vice-versa*.

Exposició de productos catalans, valencians, mallorquins y aragonesos feta á Madrit: magnífica, pero deserta.

Plassa de toros: espectacle repugnant, y plena de gom á gom.

Provincias: treballéu en desert, que Madrit disfruta: no l' inquietéu ab lo remor dels talters, ni la quilotéu ab lo fum del vapor, que per ella no serviu per altra cosa que per pro-

porcionarli moneda ab que adquirir del estranger tot lo que necessita y ab que donar que viure á toreros, xulos, ganduls y ganaders de toros, las únicas professions dignes de l' Espanya madrilenya.

LA ÚLTIMA JORNADA CARLISTA.

SONET.

Recordo, fá algun temps, qu' en la frontera veji un nubol de gent qu' eixint de Fransa, ab cobarda intenció, mirada mansa, de poblar nostres monts tingué fatlera.

Alli ab fanátichs fins issant bandera, baix lo lema sangrent: «Oli y venjansa» mil bocas van clamant fer gran matansa, portantla á sanch y á foch, si convinguera.

Aquets son los carlins que, ja, en lluny dia donant per nostres camps un viva á Cárlos, la Fransa vá sé'l clot de sa ossadia.

Pro avuy que ab l' arma al coll sap defensarlos fins un bisbe facciós, jo tinch mania qu' Espanya ab ells caurá... per aixafarlos!

A. F. O.

Hi ha una gran passa de morts repentinas.

¡Quí sab!
Potser d' aquesta passa no se 'n escapi la causa carlista!

Aquí á Espanya succeheixen unas cosas tan estranyas!

Una comissió del centro Ultramarí s' 'n vá á trobar al Terso.

Autorisada pèl govern l' hi proposa un pensament patriótic. Tots los presoners que's fassan en la guerra ja sigan carlins ja liberals, serán enviats á Cuba á defensar la mare pátria.

Lo Terso respon que la pacificació de Cuba es contraria als seus interessos.

Per aixó 'ls seus defensors escriuhen en la bandera de que 's valen en lo combat, la paraula «patria.»

¡Patria! Si 'l Terso podia anar á Cuba á cremar pobles y saquejar ciutats á fusellar liberals y á sembrar per tot arreu lo dol y la ruina, tal com ho fá aquí, ja no seria Cuba contraria als seus interessos. Are com d' allá no l' hi arriba encare un mal cigarro, mes val que s' enfonsi, que no pas que formi part de la patria espanyola.

LLETRETA.

(Dedicada al ciutadá Francisco Miró).

Te rahó l' adaji,
te rahó de sobras;
¡feu favors á bestias
que 'us tirarán cossas!

Conech un hereu,
mol rich y tanoca,
que s' ha enamorat
d' una xicotota,
qu' es guapa, pro bruta,
y mal gastadora,
capassa de durlo
al hospici ab cotxe.
Donchs, porque jo á n' ell,
li vaig dir tal cosa,
si 'm descuido un xich,
me planta una morma.

Te rahó lo adaji,
te rahó de sobras;
¡feu favors á bestias
que 'us tirarán cossas!

Ahir va venir
á casa un tal Cosme,
per si jo podia
ferli una limosna.
Com que pateix gana,
vaig durlo á la fonda,
y li vaig fe treure
la teca mes bona,
y pera donarme
las gracias, l' estrofa,
va dirme: ¡jo voldria
també cafe y copal!
Te rahó l' adaji,
te rahó de sobras;
¡feu favors á bestias
que 'us tirarán cossas!

La filla d' en Tano,
(que 's molt orgullosa),
veyentne, jo, un dia,
que prop de la boca
duya una enmascara,
(y per cert, mol grossa),
ab un mocador
li vaig traure tota,
mes, ella posantse,
altiva y furiosa,
va dirme; atrevit,
y poca vergonya.

Te rahó l' adaji,
te rahó de sobras;
¡feu favors á bestias
que 'us tirarán cossas!

BOIXOMPIFAIG.

REPICHIS

Al llegir los periódichs francesos, parlant contra Espanya: al veure que 'l *Journal des Debats* diu que la nota del marqués de Vega Armijo ha sigut presentada al govern francés en la punta de una espasa prussiana, al escoltar en fi fanfarronadas y mes fanfarronadas contran ostre país, una idea sè m' acut sempre, y la recomano desd' aquí á n' en Bismark, per si may torna á encèndre 's la guerra entre Fransa y Prusia.

Si aquet gran polítich en lloch de quedarse ab Alsacia y la Lorena, hagués fet un' altra cosa, la pau d' Europa quedava assegurada.

Per compte d' aixó, havia de tallar la llengua á tots los francesos.

Sense llengua, 'l poble francés seria un gran poble: are la punta de la *sin hueso* l' hi fá sempre mal y fá sempre mal als altres.

Ha arribat á Boet lo cabecilla Bot, acompanyat de quatre ajudants, entre ells lo marqués de Castelbravo.

¡Oh gran noblesa d' ahi!
Ja no vull veure res mes...
¡Criada de bandolés!...
¡Ajudant de un bot... de ví!

A la Seu d' Urgell han proclamat los carlins los fueros de Catalunya.

Com á primera manifestació d' aquest acte han suprimit lo registre de la propietat.

¡Avuy lo registre!... Demá la propietat!... Y vivan los *fueros*!...

D' un jove á qui conech qu' es molt carlista y encara per mes senyas pianista, deyan per alabarlo en certs escrits que feya ab gran portento *corre 'ls dits*.
¿L' hi deyan tot aixó porque es pianista ó l' hi deyan, lector, per ser carlista?

L. T. C.

Ja fa temps que vé dihentse que las Provincias del Nort están cansadas de la guerra.

Fa temps que 's canta la mateixa tonada, y 'ls cansats no acaban may de treure 'l fetje per la boca.

L' únich que sentim es que, per causas que avuy dia á la premsa no las hi deixan examinar, l' exercit no empengui de una manera activa las operaciones.

Está clar que aixis per cansadas qu' estigan la guerra no s' acabarà may ¡Com que tenen tantas estonas per reposar!

Los carlins á Estella diu que demanan á crits á n' en Dorregaray.

En Dorregaray se troba actualment desterrat pèl Terso.

Los carlins á Estella, donchs, condemnan á crits la conducta del seu rey.

¡Bonica situació la d' aquest feligrès!... Pot-

ser l' hora se l' hi acosta de que 'ls seus mateixos lo fassan entrar en caixa.

A la Seo de Urgell van rebre al Alfonso y á la Blanca ab los gegants y 'ls nanos.

Ab los gegants, devian ferho per recordar al selvátich matrimoni, que fins are los han estat fent per tot arréu hont s' han presentat.

Ab los nanos, devian ferho per indicarlos aixis mateix lo qu' ells son.

Y m' hi jugo qualsevol cosa que també devian anarhi las *trampas*: allá hont hi ha carlins, *trampas* no hi faltan.

Hem rebut dos números de un nou periódich que se publica en Barcelona y porta per titol *Eco de las clases pasivas*, dirigit per nostre amich Josep Vilamala, y que recomenem á nostres lectors.

Sembla que 'ls carcas han acordat la supressió dels comandans d' armas que tenian escampats pèls pobles.

Com are hi há alguna activitat, y aquest ofici s' habia fet una mica perillós, mes s' estiman suprimirlos ells mateixos, que no pas que las tropas los els suprimixin.

Escenas d' aquets dias:

—Paulina, t' estimo molt: per tú 'm moro d' amor: voldria que fosses pobra, porque no dup-tessis un sol instant de que 'l carinyo que 't professo es desinteressat y pur com un raig del sol,

Un que allá prop rifa:

—Bola va! bola va!

A ca 'n Justin: se rifa: surt lo 4.

—Lo quatre: 'l tinch jo, diu un jove acompanyat de una mamá encare passadora y de la seva filla.

—¿Qué vol? un *jamon* ó una *polla*? li hi preguntan.

—¡Vaya un compromís!

En lo cementiri hi havia en un mateix ninxo dugas coronas molt semblants, novas las dugas, compradas sens dupte en la mateixa botiga.

L' una deya: *A mi esposa*: l' altre *A mi esposo*.

¿Cóm se descifra aquest enigma? Si un dels dos es viu ¿cóm es que t' corona de sempre vivas? ¿Si un dels dos es mort ¿cóm es que la tenen tots dos? Y si son morts tots dos ¿cóm han pogut dedicársela mútuament?

—Guanyo dotze rals los dias que traballo: tinch sis criaturas y la dona: la carn á vintiquatre ab os: lo pa á sis la lliura: lo ví per mor dels consums á déu lo porró... lloguer pujat per mor del empréstit y del recárrech de las contribucions: á casa donchs no hi entran mes que patatas y encare....

—Si que Peret....

Un que rifa:—Peleulo al pobre Peret, pe-léalo.

Un aficionat á la pintura vá á casa de un artista, y l' hi demana que l' hi fassa un cuadro que representi á Puigcerdá atacat per en Savalls.

—Está bè—¿Quan puch tornar?—Demá mateix.

L' aficionat pren alló per una broma, y no hi compareix fins al cap de una senmana.

Lo pintor l' hi ensenya una torra y quatra casas mal pintadas.

—Aixó es Puigcerdá? pregunta tot admirat. ¿Y en Savalls?

—En Savalls. replica 'l pintor, vá estarse cinch ó sis dias á la tela; pero com vosté no venia, ha fugit, temerós de que no s' acostés alguna columna á escalfarli las orellas.

Los carlins ocupan las casillas dels peons caminers, encarregats de la conservació de la carretera de Tortosa á Gandesa.

Aquestos peons si que podran dir ben be que 'ls han tret de sas casillas.

Las nostras tropas en l' accio de Blancafort van arreplegar las botas de D.ª Blanca. Ab lo qual se demostra que l' illustre princesa per fugir va haver de ferho descalsa. Ja me la figuro arrivant a la Seu de Urgell: lo seu home l' hi diria:
—Ahont tens las botas.
—Las hi perdudas a Blancafort.
—Aixis! Algun dia perderas las aurellas.
—Per aixó mateix, Alfonso: entornemse'n a Fransa, qu' are ve 'l hivern, y a l' hivern tinch panallons.....

CANTARELLAS.

Dius que ab calor t' estimava y are no t' estimo gens.... si ab calor baig d' estimarte, no veus que no 'n som al temps?

Pel camí del cementiri: «hasta la tumba» 'm vás dir; y aixis que vam arribarhi té'n vés anar ab en Lluís.

Tots me diuen que só un tonto de have 'm de tú enamorat: Sant Antoni ho féu de un porch y jo vull semblá aquell sant.

Una senyora en una reunió parlava de la seva juventut. Quan gracias als polvos y al coloret tothom se creya que no passava dels vintivuit, se l' hi acostava un oncle seu y l' hi diu:
—Mira Sofia: ab lo papá de l' Adela are parlavam de la Camancia y sostenia ell que tu no pots recordarte'n. ¿No es veritat que si?
—No 'u tinch present.
—Pero dona: per forsa te 'n has de recordar: si d' aixó no fa mes que uns trenta anys.
—Pero tio: jo trent' anys endarrera encara era a dida.
—Dimontri de dona, encara 'm faras creure que a quinz' anys mamavas!
Ab aquesta imprudencia de l' oncle, Sofia 's torná mes roja que l' mateix coloret de las sevas galdas.

Deya un pastissé a 'n en Jan —Sempre menjo massa-pá y l' altra l' hi contestá: —Donchs home no 'n menjis tant.

Un xicot qu' es paperayre a un cómic que 's diu Sever, vá dir un jorn: — Per deu rals, jo faig qualsevol paper.

Fent un sermó l' altre dia un capellá palpizot, de Sant Joseph repetia qu' era un ciervo del Senyor.

SOLUCIÓ

que correspon a lo insertat en l' últim número

1.ª SALT DEL CABALL. Nostras tropas se rebatan sobre 'ls carcundas traidors,

y 'n fan una estussinada de las que fan compassió; y un rector tot enterrantlos, diu aixugantse lo plor: —L' endamá de las castanyas sol veni 'l dia dels morts.

2.ª GEROGLIFICH. —No hi ha cap casament pobre, ni cap mort rica.

3.ª PREGUNTA 1.ª —La si-bella.

4.ª Id. 2.ª —Lo Cansa-la-dè.

5.ª FUGA DE VOCALS. Lo caball del fer Cucala porta en lo front un estel ab un lleterero qu' diu: mori Cucala y sa gent.

6.ª FUGA DE CONSONANTS. Mestres célebres la fama fá, sentne mestres d' aná a ballá.

7.ª ANAGRAMA. —Sórt —Tors. —Tros. —Rots. —Sórt.

8.ª XARADA 1.ª —Cas-ta ñas.

9.ª XARADA 2.ª —Es-pe-cu-la-do-ra.

10.ª ENDAVINALLA —apellú.

Han endevinat totes las solucions menos las 4.ª, 6.ª y 9.ª los ciudatans M. Morfeo, Un de nou y Dos escabellats; menos la 1.ª, 3.ª y 9.ª Pau dels Timbals; menos las 1.ª, 4.ª, 6.ª y 7.ª Un pollastret, y menos las 3.ª, 4.ª, 6.ª y 9.ª Aragonés catala han endevinat las 2.ª, 5.ª, 7.ª, 8.ª y 10. Romanso y Lo Egum de Iguatada; las 2.ª, 4.ª, 6.ª, 7.ª y 8.ª Pere Bottero: las 3.ª, 7.ª y 10.ª Palet de Riera, Un Mallorquí y Un inglés; las 1.ª, 7.ª y 10.ª C. teulas: las 2.ª, 4.ª y 10.ª Un pin:ayre y Peret Pescador: las 2.ª, 5.ª y 7.ª Un llargarut: las 2.ª 7.ª y 10.ª Quimet: las 2.ª y 7.ª Dos descamisats; las 2.ª y 10.ª Dos baliga-balagas tarrasenchs; la 5.ª no mes Arturo del Mas y no mes que la 10.ª R. J. B. y Un nas apa-ga-liums.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

de la Campaña.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes de insertarse 'ls ciudatans Pasavioli, Cabo Simon, March Bell, Aragonés Catala y Heréu de casa.

N'han remesas d' arreglables los ciudatans Franco, Quico y Titus, Dos ximplets del carrer del Bisbe y Dos baliga-balagas tarrasenchs.

Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluxas, facils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadá F. G. y B. L' epigrama arreglat podrá anarhi: lo demés no.—Egum de Iguatada.—Mirarem de complaire 'l.—Puñales. Aquesta semana hi felta una mica de sat.—Carlos seté.—Aprofitarem lo quento. ¿Nos vol creure, además? mu-dis lo nom.—Laus tibi Crospis. Alguna cosa arreglada hi anirá.—Pustera. Publicarem lo tologiño.—Boixempfaig. Fem ab tant mes gust lo que 'ns indica, en quan de las que guardavam en nostre concepte era la mitor; de lo altre 'ns alegrarem que tinga un bon éxit.—C. O. Nach. Insertarem las preguntas.—Un buen republicano. L'hi agramhi lo que 'ns envia; crégui que quan vinga a tom ho aprofitarem.—Llicenciat del

SALT DEL CABALL.

ca	per	re	tar	ci	pin	pre	per
cor	gas	be	ta	ja	pa	lla	se
fer	Es	nin	pri	fu	sem	ni	es
ni	á	en	ya:	gu	lo	sol	car
ball.	ne	'l	li	mè'	gi'	bi	tin
ya,	ball,	salt	Sens 1	guan	nech	li	que
'l	ca	gran	y	tar	molts	ta,	go
tre	man	cos	del	co	tis	un	de

UN PUIGCERDANÉS.

(La solució en lo próxim número.)

GEROGLIFICH.

1m Anita tyk Rita tson

ANITA RITA

(La solució en lo próxim número.)

AQUELL.

69. Algunas cantarellas bé; los epigramas arreglables; la lle-treta malaguanyada que siga tant desalinada; 'l salt del ca-tenir que iusistir en lo mateix que t'hi deyam; si vosté ma-teix no hi posa remey, nosaltres no tenim temps per posarhi.—Liumbrichs. No podém aprofitar mes que la fuga de vocals.—Un que fuma ab pipa. Lo seu geroglifich es masa fácil d' en-devinar.—Ciudadans, Orim. Amich de la R., Un, Enrich Xa-rau, Enamorat de la R. Nyela, Pintayre, Peret Pescador, Un llargarut, Dos descamisats, Pau dels Timbals, Lluç Pelxina y Marielano M. La tasca d' aquesta semana no es prou aca-bada: mirarsi mes un' altra, y probar fortuna.—M. Morfeo. Aprofitarem lo salt de caball.—Dos escabellats. La lle-treta batant bé; pe-o la forma poch purificada: la fuga de conso-nants hi anirá.—Poll-stret. Insertarem lo quento.—Pere Bo-tero. Igualment que 'l primer epigrama de vosté.—B. Teulas. La primera cantarella arreglada podrá anar.—R. S. B. Inser-tarem l' epigrama.—Pasavioli. Encare que mes ben llimada, no fá encare per la Campana: digui al seu amich Santaloy que lo que 'ns envia no fi a prou bé; pero que treballi ab cuidado que bé pot saberne.—Dos baliga-balagas tarrasenchs. Ar-reglat l' anagrama podrá anarhi.—Heréu de casa. Bé la poesia y alguna cantarella: lo restant no es admisible no per falta de gracia, sino per sobras de realisme: treballi y envihi.—Arago-nés catalá. Publicarem los problemas matemátichs que 'ns envia.—March Bell. Farém lo mateix ab las sevas preguntas.

ANAGRAMA.

Escolta: 'ls músichs primera, segona si estich d' humor, l' avaro 'l diner tercera puig de ser pobre t'è por.

Quarta voldria ser jo y teni un génit sever, quint d' insobordinació entre 'ls carcas hi sol ser.

Jo a la nit sexta 'ls balcons y aixis no 'm puch constipá: cinch lletras... sis solucions: apa aqui, vinga rumiá,

MARCH BELL.

La solució en lo próxim número.

PREGUNTAS.

1.ª ¿Ab qué 's coneix que 'l rossinyol es un dels aucells que mes aviat se crema?

2.ª ¿Qu' es lo que s' escursa á medida que s' allarga?

(Las respuestas en lo próxim número.)

FUGA DE VOCALS.

Ls b.n.s d.l c.p c.g.d.s j.g.n.s d.l g.b.rn s.n: pr.g.nt. s.n. 'n R.m.r. q.'n v.l f.r d' .n c.s.c.n.

MARCH BELL.

FUGA DE CONSONANTS.

.a .e.i .o. .a. .a.e. .i .o. .u.

MARCH BELL.

(Las soluciones en lo próxim número.)

I. Va sortí en lo firmament un prima-dos qu' indicá qu' en eix país tres hi haurá dos-tercera pèl moment.

Quint quarta tersa m' enganya la total, perque hi entench: lo que tercera con preneh que pensa 'l govern d' Espanya.

CÓMICH D' HORTA.

II. Guarda mils de desenganyis lo mèu dos, plural inmens: també dos vol dir 'm' entens? lo que veus tu tots los anys.

Y dintre de una semana qu' es encare mes aviat trobarás hu y dos Bernat per mes que no 'n tingas gana. Y si m' apuras diré (ey, si 't morisses, no cal) que has de veure mon total avants del dijous que vé.

A. F. O.

ENDAVINALLA.

Só poeta, só ex-ministre, y animal petit ne só, asseco, só fet de ferro y tinch la forma de pols.

TRES DE SECAS.

(La solució en lo próxim número.)

IMP. V. Y F. GASPAR, A TAULFO, 14. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.